

dette, at Nyttevirkningen pr. Registrerton i Almindelighed antages at være som 1 til 3 imellem Dampskibe og Sejlskibe, det vil altsaa sige, at 1 Registrerton kan udnyttes i samme Tid 3 Gange saa godt som den tilsvarende Registrerton i Sejlskibe. Jeg tillod mig i Fjor at fremhæve, at man vist var gaaet ud fra en fejl Beregning, da jo Forholdet 1 til 3 var det almindelig antagne Forhold i Bruttoberegningen, medens Loven udtrykkelig fastsætter, at alle Afgifter beregnes efter Nettoregistrertons. Det er altsaa tydeligt nok, at man bør se hen til, hvad Forholdet er af Nettoudbyttet mellem Damp- og Sejlskibe, og jeg tillod mig da at udtale som min Formening, at den var som 1 til 5, selvfølgelig ikke baseret paa min egen Erfaring, hvad jeg nemlig er blottet for, men paa Henvendelser til Folk, der ere inde i Sagen. Den højtærede Minister svarede mig i Fjor, at han ikke vidste bestemt, om man kunde gøre den Forskel mellem Brutto- og Nettoberegning; den almindelige Antagelse var, at Forholdet var som 1 til 3. Der blev nedsat et Udvalg om Sagen, og dette Udvalg henvendte sig til Ministeriet med Anmodning om at fæste os Oplysninger vedrørende denne Sag. Ministeriet imødedkom ogsaa Udvalget ved saa vidt muligt at henvende sig til Rederier og Toldsteder samt forskellige andre Steder. Mellem de Spørgsmaal, Udvalget stillede til Ministeren, var specielt det, hvad der kunde siges at være Nyttevirkningen af 1 Registrerton i Dampskibe og Sejlskibe, og herpaa fik Udvalget to Besvarelser. Den ene Besvarelse kom fra Grossererforeningens Komite, der svarede, at Forholdet stillede passende kunde sættes som 1 til 3, saaledes som Ministeren mente, men derhos tilføjede, at efter den nyere Beregning af Dampskibstonnagen maatte denne sættes ca. 12 pCt. mindre, altsaa mere Nyttevirkning for Dampskibe end hidtil beregnet. Derimod fik man en anden Besvarelse fra selve Generaldirektoratet. Generaldirektøren udtalte med Hensyn til Nyttevirkningen følgende: „Efter Undersøgelser, foretagne i Udlandet, navnlig England, maa det anses for godtgjort, at for Nutidens Fragtdampskibe vil den omhandlede Nyttevirkning for Tiden rettest være at ansætte som 1 til 4, og Forholdet forventes fremtidig stigende.“ Her udtales det ikke bestemt, om det er Brutto- eller Netto-nyttevirkningen, man kan regne efter, men Generaldirektoratet søger til, at „Sejlskibe fordeles ved Forholdning af Kulladninger efter Nettoregistrertonnagen samt ved Forholdning af Trælastladninger efter samme Tonnage lige over for Nutidens Fragtdampskibe med gennemsnitlig 6,2 pCt., for saa vidt de ere

maalte efter „Danube Rule“ (o: „British Rule b.“) og 16 pCt., for saa vidt de ere maalte efter „British Rule a.“, og Generaldirektoratet søger hertil at, at for Fragtdampskibe af nyeste Konstruktion vil Forholdet være stigende og Fremtidsforordelingen kunne sættes til 18,2 pCt. Altsaa, Generaldirektoratet indrømmer, at Forholdet mellem Sejlskibe og Dampskibe i England nu regnes at være som 1:4, og saa vidt jeg kan forstå, er det Bruttoberegningen, hvortil der her tages Hensyn. Naar man vil foretage Beregningen af Nyttevirkningen Netto, vil det vistnok vise sig, at Forholdet er endnu større, i alt Fald indrømmer Generaldirektoratet, at med de ny Fragtdampskibe vil Forholdet være stigende. Der ligger derfor vist noget til Grund for de Klager, der komme fra Sejlskibene, og jeg tillader mig at henstille til det eventuelle Udvalg, at forhandle med den ærede Minister om, hvorvidt der kan gøres noget i Retning af at lette Sejlskibsfartens Byrder, denne Sag vedrørende. Jeg skal erindre om, at Kampen mellem Sejl og Damp bestandig bliver stærkere, men at vi her i Landet have Betingelser for, at vor Sejlskibsflaade kan vedligeholdes — og maaste endog saa udvikles — for det første i en dygtig Sømandsstand og dernæst derved, at vi ligge i Centrum af de Have, hvor den mindre Fragtsart kan gøre sig gældende med Fordel lige over for Dampskibsfarten. Det er væsentligt paa de store Afstande og de store Have, at Kapitalen kan gøres frugtbringende ved de store og vældige Dampskibe. I den mindre Fragtsart ville Sejlskibene med deres Billighed altid lettere kunne ernære en Familie og bringe noget Udbytte. Vi have et praktisk Bevis herfor dertil, at vor Sømandsstand og vore Rederier, selv under de nuværende vanskelige Forhold, vedblivende med Fordel kunne føre det danske Handelsflag rundt endog saa paa de fjerne Have, og det forekommer mig, at vi her ere faldede til, saa vidt muligt, at støtte denne Del af vort Folks Erhverv. Jeg anbefaler derfor Sagen til det ærede Udvalg og henstiller til den højtærede Minister, om han ikke ved fornødt Overvejelse, og særlig af Hensyn til de Oplysninger, der ere komne fra selve Generaldirektoratet, maatte føle sig kaldet til at gøre nogen Forandring i den nuværende Konsulatlov med Hensyn til Afgiftens Beregning.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Jeg kan kun takke for den gode Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Med Hensyn til de Steder, hvor det i § 1 er foreslaaet, at der ansættes udsendte Konsuler, er det jo ikke